

Menneskehedens 'enhed' fordrer et nyt anti-imperialt paradigme

Megan Dobrodt

Den 5. april 2025

Hver dag, hver time, bekræfter verdensbegivenhederne – hvad enten det er udfoldelsen af utrolige grusomheder i Gaza eller det voksende pres for at provokere USA til at angribe Iran – med voksende ildevarslende styrke, hvad Helga Zepp-LaRouche gentagne gange har hævdet: Der er ikke noget, der hedder »sikkerhed« for en nation over for en anden; det er en skrøne fra det onde og ulovlige geopolitiske system, et system, som kun får lov til at bestå på grund af en gennemgribende, fejlagtig tro på, at mennesket blot er som et andet dyr – et synspunkt, som ikke kan ende anderledes end i en atomar konfrontation.

En mere sandfærdig tilgang er den, som Zepp-LaRouche foreslog på Den Internationale Fredskoalitions møde den 4. april: « Man bør betragte den ene menneskehed som en enhed, som en »<sammenhængende enhed><... [F]ørst og fremmest er man nødt til at gøre, hvad der er i den ene menneskeheds interesse, og så kan man definere de nationale interesser i overensstemmelse med dette højere Ene. Det er ... kun muligt, hvis man anvender en udviklingsdynamik.”

Menneskehedens »enhed« (og underforstået godhed) blev på afgørende vis bevist i begyndelsen af det 20. århundrede af biogeokemikeren Vladimir I. Vernadsky. Vernadsky undersøgte den anti-entropiske effekt af levende materie som helhed – biosfæren – på omdannelsen af jordskorpens kemi til en højere orden, en proces, der primært sker gennem udviklingen af metaboliske processer. Han studerede også virkningen

af *menneskeligt* liv – noosfæren – som forvandler Jorden med en hastighed, der har overhalet biosfærens, gennem udviklingen af ideer og opdagelser. Menneskelivet gør ikke dette som individuelle lande og kulturer, men som en helhed, på tværs af hele planeten, på en måde, der til stadighed er blevet mere integreret og koordineret.

Zepp-LaRouches opfordring fra november 2022 til en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager højde for alle nationers sikkerhedsinteresser, snarere end hver enkelt mod alle andre, er i overensstemmelse med det, som Vernadsky viste var den ustoppelige naturlige udvikling af livet på jorden og menneskehedens enhed.

Nationernes økonomiske og udviklingsmæssige interesser er på ingen måde adskilt fra dette.

Tag f.eks. USA's »America First«-toldpolitik, som blev bekendtgjort den 2. april, og som i øjeblikket sender chokbølger rundt om i verden. Ifølge præsident Trump er et af målene at genoplive den amerikanske industri, men hele præmissen er falsk. Amerikansk industri er ikke kollapsede i løbet af det sidste halve århundrede, fordi andre lande udnyttede USA. Tværtimod blev USA bevidst gjort til »importør af sidste udvej« som led i en omformning af den globale økonomi, der outsourcete amerikansk produktion, plyndrede lande med billig arbejdskraft og bragte enorme strømme af fiktiv pengemæssig værdi ind i det finansielle system – alt imens den fysiske produktivitet kollapsede.

Uden at korrigere den pengepolitiske tankegang bag hele det globale finanssystem og, som Lyndon LaRouche opfordrede til i sin »Four New Laws To Save the U.S.A. Now« fra 2014, vende tilbage til et hamiltonsk system med styret kredit for at øge produktiviteten – det eneste, der faktisk kan genoplive amerikansk industri – er toldsatser monetære fiktioner, og en sådan chikane vil meget sandsynligt, som mange har påpeget, ikke skade nogen mere end USA selv.

Vejen ud af det økonomiske kollaps er den samme som vejen ud af den globale atomkonfrontation: Vi må have et nyt udviklingsparadigme for alle nationer, som erstatter geopolitikkens onde tankegang. LaRouche-bevægelsen har fremsat et forslag om et udviklingsfremstød for at skabe milliarder af nye job, og Oase-planen for Sydvestasien som to fundamentale begrebsmæssige løsninger på dannelsen af et sådant nyt system.

Schiller Instituttets konference den 24.-25. maj, »En smuk vision for menneskeheden i en tid med stor turbulens!«, vil være et mødested for alle de mennesker med god vilje, som er fast besluttet på, at denne historiske chance for at gøre en ende på kolonisystemet for altid og skabe et nyt paradigme for menneskeheden ikke forspildes.

Foto: Schiller Intstitute.